

БАЧИТЕ: ЯСКРАВО ГОРІТЬ ЙОГО ЗІРКА

1 червня у Дубровиці пройшов обласний фестиваль-конкурс хорових колективів "Пісне, доле моя" пам'яті народного артиста України Євгена Кухарця. Фестиваль відбувся за підтримки облдержадміністрації, райдержадміністрації та народного депутата України О.Р. Абдулліна. Високоповажними гостями Дубровиці були Іван Сльота – народний артист України, художній керівник Полтіського ансамблю пісні і танцю "Льонок", професор кафедри музики Житомирського лінгвістичного університету ім. І.Франка, голова журі; Микола Дацук – заслужений діяч мистецтв України, доцент РДГУ, Микола Фленелер – заслужений діяч мистецтв України, члени журі. На пісенне свято прибули заступник начальника управління культури облдержадміністрації Світлана Хомяк, Петро Невірковець – заслужений працівник культури, керівник народного аматорського хорового колективу Рівненського МБК "Верес", Феодосій Васечко – директор обласного центру народної творчості.

Привітно, з гостинністю господарів, з відкритістю і щирістю української душі вітали учасників фестивалю, членів журі господарі: голова райдержадміністрації Федір Якубович, голова районної ради Василь Івановський, міський голова Микола Столяра, заступник голови райдержадміністрації Петро Кузін, відділ культури райдержадміністрації на чолі з Леонідом Годунком, всі дубровицяни.

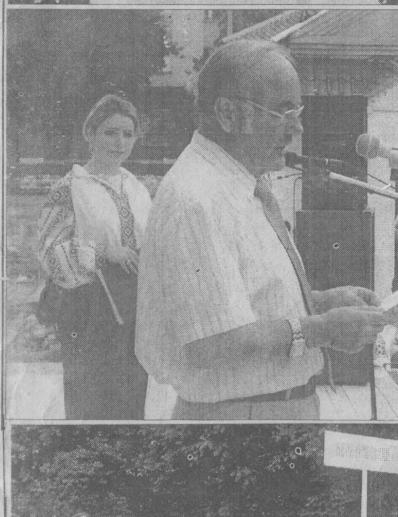
Пташкою злітала в небо, трояндами палячами торкалася душі, кришталевим дзвоном переливалися над древньою Дубровицею. Скільки в ній було почуттів: любов і зрада, дружба і суперечка, материнська туга і гордість, поਸмішки і слози. Її величність українська пісня! Вона завітала в Дубровицю, полинула над Горинню, увірвалася в наше життя святковим ураганом, розбивши на своєму шляху буденний ритм життя, наповнивши душу святотом на довгі роки. Подібного діянства не пригадують в Дубровиці вже з десяток років. І слід віддати належне організаторам цього свята, які сумілі в наш непростий час знайти місце для прекрасного на невеличкому провінційному містечку, аби ще раз нагадати усім нам, що не хлібом єдиним живе людина. І нехай були певні невеличкі недоліки, які можна зовсім не враховувати, зважаючи на те, що фестиваль проводився вперше, вони мало важили у порівнянні з тим святковим настроєм, можливість поділитися досвідом, поділявати людям спілкування з прекрасним, яке принесли в Дубровицю 15 хорових колективів з різних районів. Додамо, що в Дубровиці приїхали вибрані найкращі хорові колективи області.

Як яскраво горіла цього дня над вистражданою дубровицькою землею зірка відомого хормейстера, народного артиста України, колишнього художнього керівника і головного диригента Черкаського народного хору, композитора Євгена Кухарця, життя якого, на превеликий жаль, обірвалося через трагічний випадок. Чудове українське село Велюнь подарувало його зірку – зіроньку спочатку звичайногополтіського хлопця, а згодом світила на українському небі нам, його землякам, усім, хто закоханий в українську пісню. Дуже важко зрозуміти і відчути до кінця стан материнської душі... Віра Даниліна, мати Євгена Івановича була на цьому фестивалі і гостю, і господаркою, і людиною, без якої взагалі не було б цього свята. А ще вона була просто Матір'ю. Невеличка, тендітна, у чорному вбранні, на святковій сцені поряд з

вилі не лише міську площу, сцену РБК, міський парк, вулиці міста. Здається, Дубровиця була переповнена не лише піснею, а й вродою українських жінок, яку вдало підкреслювало вбрання, поважність наших чоловіків. Очевидно, з посмішкою, дружелюбно знайомилися учасники фестивалю між собою, з дубровицяни, а там спілкуються з нашими земляками ширі і відкриті радивилівці. А ось здолбунівці під вікнами "Кулінарії" вирішили подарувати нам чарівним кондитерам пісню на пам'ять. І вже зовсім по-сусідськи, звичноН почувалися в Дубровиці сарненці...

"Перед мною як головою журі, сьогодні постав дуже важкий вибір, - ділиться думкою Іван Сльота. - Слухав у запілі цей чарівний спів і розривалася душа, виришуючи, кого ж назвати кращими. Зазначу, що кожен з учасників може гідно представити рідну землю на фестивалях в столиці. Дивуюсь, що у таких невеличких районних центрах, у селах організовано чудові колективи, які майстерно виступили на дубровицькій сцені. Ти, Євгене, (звертуючись до портрета Кухарця), можеш пишатися людьми, закоханими в українську пісню". Окрім того, як додав Іван Сльота, він був вражений гостинністю дубровицької землі, дубровицяни, керівників району і міста.

Зрозуміло, що розповідь про фестиваль не була повною без спів подяки колективу, який гідно представляв Дубровицчину – народний аматорський хор с. Висоцьк. Як розповіла його керівник Любов Полховська, великі хвилювання охоплювали цього дня її душу, хоча доводилося виступати не на одній сцені. "Горджуся своїм колективом, вдячна усім за згуртованість, за дух колективізму, за любов до української пісні!"

коли мене не буде на ці землі, мій син житиме у своїх піснях, у вашій пам'яті. Низький уклін, вам усім!" Саме ці слова матері Євгена Кухаря, як на мене є однією з найвищих оцінок пісенного свята, що пройшло в Дубровиці.

Якщо точніше, то хотілося б підібрати для фестиваля слово значно масштабніше, ніж "свято". Кожен район був у своїй чудовій українській формі. Розмайття вишиваних сорочок, прекрасне чоловіче вбрання, неперевершенні головні убори... Цього дня до Дубровиці з'їхалися щирі, талановиті і веселі українці. Вони очі-

рових колективів. Висоцький народний аматорський хор отримав заохочувальний приз, як і народний аматорсь-

кий хор с. Малий Шпаків Рівненського району (керівник Світлана Якимчук). Перша місце на фестивалі здобув народний аматорський хор Березнівського РБК (керівник заслужений працівник культури України Федір Гошук), друге – народний аматорський хор Радивилівського РБК (керівник Леонід Лісковий), третє – народний аматорський хор Млинівського районного центру культури і дозвілля (керівник Аркадій Мілінівський) і народний аматорський хор Корецького РБК, керівник Віталій Сидорчук). Переможці були нагороджені грошовими преміями, призами, а усі учасники фестивалю грамотами.

Любов КЛІМЧУК.

Цього дня народний аматорський хоровий колектив Рівненського МБК "Верес" під керівництвом заслужено-го працівника культури Петра Невірковця виступив перед жителями Бережници і Велюні.

